

store Bryderier paa Grund af de uklare Forhold. Det er derfor saa langtfra, at der ved det, her fra Udvalget er foreslaaet, skulde være skeet Indgreb i de Kongelige Prærogativer, saaledes som paastaet, at jeg tværtimod troer, at den Minister, som raader Hans Majestæt til at lade nogen Deel af den danske Landmagt træde ind i det tydske Forbundscontingent, svigtede sin Pligt, og overtraadte Loven; han kunde drages til Ansvar. Det er godt, at alt dette er kommet under Omtale, før at vi i al Nødsag kunne forhandle denne Sag med hinanden. Men uagtet den nu stiller sig saaledes for mig, kan jeg dog ikke nægte, at jeg vil have nogle Betænkkeligheder, ved under den endelige Vedtagelse at gaae ind paa Udvalgets Forslag. De Betænkkeligheder, som jeg i saa Henseende har, ere vel allerede fremsførte af forskellige andre ærede Talere, men jeg maa dog tildeels berøre dem. Der er saaledes blevet gjort gjældende, at man ikke kunde udskrive Tropper fra Danmark til Garden, dersom den Redaction, der nu bestaaer, blev uforandret, fordi Garden rekrutteres fra alle Landsdele, og her staaer, at det Mandskab, som udskrives efter denne Lov, fordeles alene til saadanne Afdelinger, som rekrutteres fra det egentlige Danmark, og ikke afbenyttes til tydsk Forbundscontingent. Der er dernæst for mig noget Betsynderligt i, at disse to Sætninger knyttes sammen; hvis man beholder denne Redaction, kan man, som jeg allerede har vilst, ikke henlægge Mandskab til Garden, thi den kan ikke siges at rekrutteres fra det egentlige Danmark (En Stemme: Jo!); — den rekrutteres af alle Landsdele (En Stemme: Ogsaa af det egentlige Danmark.). Ja, naar det er Meningen, saa taber Sætningerne en heel Deel af sin Betydning, da man altsaa kunde sammensætte de forskellige Afdelinger ved at tage Nogle fra et Sted og Nogle fra et andet, og i det Dieblis, man tog Mandskab fra Danmark og satte det sammen med Tydssland, saa rekrutteredes de baade fra Danmark og Tydssland, og der vilde saaledes opstaae en ligefrem Modsigelse. Naar Ordene altsaa skulle have Betydning, maae de forstaaes, som jeg har fremhævet. Det forekommer mig, som sagt, at dette Forbud imod, at der ikke maa

see nogen Sammenblanding, har noget Betsynderligt ved sig; men i denne Henseende maa det meget tjene til Beroligelse, at Forslaget staaer paa et vist europæisk Standpunkt, idet det udtaler sig ligesaa strengt imod Sammenblanding af Afdelinger, der rekrutteres fra Slesvig, som mod Sammenblanding med Afdelinger, der rekrutteres fra Holsteen. Naar dette skulde blive staaende saaledes som det staaer, vilde det altsaa forhindres, at der indtraadte en Forening af det Mandskab, der hørte til Danmark, og det, der hørte til Slesvig. Jeg skal dernæst heller ikke undlade at bemærke, at jeg ikke troer, at det stemmer med Forsamlingens almindelige Fremgangsmaade, at knytte saadanne Betingelser til denne Art Love; jeg siger ikke, at Forsamlingen ikke er juridisk berettiget, men jeg siger, at det stemmer ikke med den sædvanlige Fremgangsmaade, som er brugt her i Thinget. Udskrivningsloven staaer i alle Henseender paa samme Fod som Finantsloven, det er en Bevillingslov, det er med Finantsloven, den maa sammenholdes, og nu er det Thingets Fremgangsmaade ved Finantslovens Behandling, at man netop søger at undgaae at optage Lovbestemmelser i selve Finantsloven, og hvorfor gjør man det? Fordi man derved sætter de andre Statsmagter i en falsk Stilling, idet man enten nøder dem til at tage disse Lovbestemmelser med, eller ikke at tage Loven. Det er netop i denne Henseende, troer jeg, at Thinget har vilst den allerførste Moderation og Klarthehed, ved at vi bestandig have undgaaet til Bevillingslove at knytte udenfor liggende Lovbestemmelser, og det forekommer mig, at Udskrivningsloven i denne Henseende ganske staaer paa samme Trin som andre Bevillingslove. Man kan jo vel sige: men, naar man nu vil lade Alt dette gaae, og tænke sig Muligheden af, at Forslaget kunde blive omredigeret saaledes, at de af mig paapegede Ulemper faldt bort, vilde det saa dog ikke være rigtigt, at antage denne Bestemmelse? Man kan jo see bort fra, hvad der har været Skik og Brug her i Forsamlingen. Dertil vil jeg svare, at jeg dog ikke troer, at man vilde opnaae noget Stort ved at optage denne Bestemmelse. Naar vi betragte den fra det reent juridiske Standpunkt,